

FÓIA DIECESANĂ.

Organ al Eparchiei gr. or. rom. a Caransebeșului.

Apare odată în săptămână: DUMINECA.

<p>Prețul Abonamentului : Pentru Austro-Ungaria pe an . . 5 fl. — cr. " " " " " " pe 1/2 an . 2 " 50 " " România și străinătate pe an . 14 franci " " " " " " pe 1/2 an 7 "</p>	<p>Prețul inserțiunilor : Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. tipărite de 3 ori, dacă conțin până la 150 cuvinte 3 fl., până la 200 cuvinte 4 fl., de aci în sus 5 fl.</p>	<p>Correspondențele sînt a se adresa redacțiunii „FÓIA DIECESANĂ“ ; eră banii de prenumerațiune și inserțiuni la Tipografia diecesană în Caransebeș.</p>
--	---	--

Cuprinsul : Publicațiune în cauza participărei la adunarea generală anuală a învățătorilor. — Circulariu în cauza unor cărți oprite. — Originea sărbătorilor, continuare. — Spicuirii istorice, continuare. — Varietăți. — Convocare. — Provocare. — Concurse.

Nr. 344. Șc. ex 1889.

Publicațiune.

În zilele de 13/25 și 14/26 August a. c. Reuniunea învățătorilor din diecesa noastră își ține adunarea generală ordinară în *Făget*.

La acesta adunare Consistoriul îndemnă cu totdeauna onorata Preoțime, Învățătorime, precum și pe toți aceia, cărora le zace la inimă prosperarea cauzei noastre școlare, dela carea depinde luminarea și bunăstarea popoului nostru.

Caransebeș, în 24. Iulie 1889.

Consistoriul diecesan.

Nr. 322 Șc. ex 1889.

Circulariu consistorial către toate oficiile protopresbiterale în cauza opririi unor cărți.

Înaltul Ministeriu reg. ung. de culte și de învățământul public cu intimatul din 11 Iulie a. c. Nr. 16084 din 1888 *opresce din folosința școlilor noastre elementare, apoi din bibliotecile școlare și școlare următoarele cărți :*

1. Dorul Românului : colecțiune de cântece etc. adunate și coordonate de N. D. Popescu (București).
2. Arion sêu culegere de cântece naționale (Brașov).
3. Resumetul, culegere de cântece naționale (Brașov).
4. Cântece de irodși la nascerea Domnului (Brașov) ; în fine :
5. Amor și patrie, poesie de Brutu Catone Horea (Turin 1869).

Ceeace On. oficii protopresbiterale vor aduce la cunoscința tuturor învățătorilor și învățătoarelor, cum

și a comitetelor parohiale din tractul lor, pe lângă aceea îndatorire, ca de cumva aceste cărți s'ar afla în vr'o bibliotecă școlară sêu poporală, care ar sta sub autoritatea noastră bisericească — se le îndepărteze de acolo numai de cât. Despre atari casuri obveniente învățătorii vor face raport către on. oficii protopresbiterale.

În fine despre îndeplinirea ordinațiunii de față on. oficii protopresbiterale vor relaționa Consistoriului cel mult până la 20 August a. c. înaintând încóce și eventualele rapórtce ale învățătorilor.

Caransebeș, în 21 Iulie 1889.

În absența Prea Sântiei Sale,
a Domnului Episcop diecesan :

Filaret Musta m. p.,
protopresbiter

Originea Sărbătorilor.

(Continuare din Nrul 26).

Voiu cita acum încá un exemplu, cât de festiv se ținea aceea ȃi (Dumineca), că preste tot se serba cu cult public dđeesc. Nu era destul, că se rugau lui Dđeu acasă, ci trebuiau în aceea ȃi se se adune la un anumit loc public, în casa lui Dđeu, dela a cărei cercetare i-i escusau numai lipsele nedispensabile ori morburile. Dar creștinilor celor dintăi, carl erau bolnavi, sêu în tēmnițe ori în miserii, le era mare supărare; că nu puteau merge la biserică, pentru ca în comunitate se-și facă rugăciunea lor lui Dđeu. Dēcá se aflau sub óre-carl persecutări astfel, că erau siliți se remână acasă, atunci îndată ce se slăbiau puțin atari persecutări, nu pregetau a-și implini datorința lor de mai nainte. Dela ne-partecipare la cultul public dđeesc nime nu se pu-

tea mântui cu pretexte și escuse dubioase, ei în ca-surile aceste, se pedepseau conform împrejurărilor. În sinodul ecumenic al șeselea „trulan“ s'a decretat prin canonul 80: „că episcopul, presbiterul său diaconul, ori lumenul de nu va merge în trei dumineci său în trei săptămâni la biserică cu altii, fără mare cauză, de va fi cleric să se depună, ér lumenul să se escomunică“. Ei nu permiteau întruniri separate de cele comune, ci fie-care trebuia să se prezinte în biserica publică. Dacă se încumeta cineva a călca această ordinațiune, atrăgând poporul de rând în unghiuri secrete, atunci acela a devenit penibil, aplicându-se o pedepsă corespunzătoare. Când odată *Eustatiu*, episcopul din Sebastia — care de altcum se mândria a fi un om, care duce o viață foarte retrasă și ascetică — încercă a ataca disciplina bisericii, introducând alte obiceiuri după mintea sa, așa că s. e. pre preoții căsătoriți i-î batjocurea, postea în ziua Domnului, a dispus conveniri publice în căși private și a atras cătră sine multe femei, făcându-le să-și părăsescă bărbații lor etc. etc. (Sozomen, ist. bis. cartea 3 cap. 14), atunci îndată ce se informară episcopii despre retăcirea lui, îl și condamnă cu toți aderenții lui în sinodul din Gangra, și-l scoseră din biserică, dând ansă spre decretarea următoarelor canoane: „care s'ar îndoi a se comunica de cătră preotul însurat — se fie afurisit; care va desprețui casa lui Dșeu și adunările ținute acolo — se fie afurisit; care ar predica afară de biserică și ar funcționa acolo fără încuviințarea episcopului și nefiind de față presbiterul concerninte — se fie afurisit“. (Sinod. Gangra 4, 5 și 6). Ceea-ce aprópe consună cu cele decretate prin canonul 31 apost. și prin canon. 5 al sinodului din Antiochia, că adecă: „dēcă vr'un presbiter defăimând pre episcopul său, ar ținea adunări separate, și ar rădica alt altarii (adecă după interpretarea lui *Zonara*, ar ținea adunări neadmise, ar predica în secret și ar distribui sacramentele) — să se depună ca un ambițios, împreună cu conlucrătorii clericiei; éră lumenul să se escomunică (can. 31 apost.) ca nisce turburători (can. 5 Antiochian); însă toate acestea să se facă după a treia admonițiune“.

După toate cele șise până aci se pôte demonstra însemnătatea sərbătorească a Duminecei la creștinii cei dintâii și din elogiile s. s. părinți bisericesci dedicate acelei zile. Așa aflăm un elogiu sublim despre Duminecă în epistóla lui *Ignatie* cătră *Magnésie*: „Ori și care iubesc pe Christos trebuie să țină sfântă ziua Domnului, pentru-că aceea este ziua învierii, cea mai însemnată între toate, și este aceea zi, în care viața noastră éráși a înviat și a fost înfrântă mórtea prin Mântuitorul nostru“. Alt elogiu aflăm la *Teofil*, episcopul din Alexandria, care sună astfel: „Că atât obiceiul de până aci, cât și ecuitatea pretinde dela noi, ca se onorăm și se ținem sfântă ziua Domnului, fiind-că scim, că în ziua

acesta a efectuit Domnul și Mântuitorul nostru Isus Christos învierca sa din morții“.

Aprópe de Duminecă s'a ținut în mare onóre decătră creștinii cei dintâii ziua *Sâmbetei*, (Sabbatul, cuvânt care pretutindenii se amintesc la părinții vechi bisericesci de câte ori se referesc aceia la creștinii) și cu deosebire în părțile răsăritului aceia zi s'a sêvârșit cu toate solemnitățile și ceremoniile. Trebuie înse se observăm, că de aceea se face vorbă despre sêrbarea Sâmbetei deosebit în părțile răsăritului, pentru-că în acele părți ale lumii evangelice cu deosebire era respândită la iudovi, cari prelângă totă convertirea lor la creștinătate, totuși țineau sfântă legea lui Moise, deosebit onorând Sabbatul, ca ziua care era statorită de marele lor învățator (Moise) pentru de a se serba în amintirea lui Dșeu, că a odichnit în aceea zi, și care zi, a fost cu mii de ani înainte serbată și ținută de străbunii lor ca o zi sfântă. Pentru aceea le și era lor foarte cu anevoie de a se desface de acest obicei. În considerarea această s'a socotit atunci de foarte înțelepțesc, ca, amésurat și a altor obiceiuri trecute din iudaism la creștinism, să se lase voia poporului de a serba și Sabbatul său Sâmbăta. De aceea și practicau ei în această zi lucrurile cele mai principale ale religiunii: conveniau pentru de a se ruga împreună, de a ceti în scriptură și a se împărtăși cu ss. sacramente. Acesta se învederează din mai mulți scriitori bisericesci, astfel aflăm la *Ignatie* și la *Clemente*. *Atanasie* din Alexandria ne spune: „că ei de aceea se adunau Sâmbăta, nu pentru că ar fi infectați de iudaism, ci pentru-că ei onorează pre Isus Christos, Domnul Sâmbetei“ (homil. de *Clement*.)

Socrate (ist. bis. cartea IV cap. 8) când vorbește despre timpurile lor obiceiuite pentru adunări publice numesc *Sâmbăta* și *Dumineca* „sərbătorile săptămânale, în care obiceiuiu ei a se aduna spre a presta Domnului și Dumneșeului nostru cuviinciosul cult“. Pentru aceea sinodul din Laodicea (a. 364) între altele a decretat prin canoanele 14, 49 și 51: *Sâmbăta* pre lângă alte scripturi să se cetescă și evangelia; în pãresimă numai Sâmbăta și Dumineca să se facă liturghie: nu se cade a face în pãresimă amintirea martirilor (în ziua morții lor), ei numei Sâmbăta și Dumineca, când se face liturghie deplină“.

(Va urma).

Spicuiră istorice

(din Dr. *Heinr. Franke*: „Zur Geschichte Traians und seiner Zeitgenossen“ de *P. Broștean*).

(Continuare din Nr. 25).

Al doilea rebel al împăratului Traian contra Dacilor.

O încercare a delătura pre Traian înaintea începerii ostilităților, rămase fără succes. Traian, la care totdeuna era intrarea liberă, primea cu

deosebire acuma, — când afacerile de rebel pre-
tindeau acésta, — pre fiecare înaintea sa, care
voia să vorbească cu densusl; unul însă dintre deser-
torii, pre cari Decebal iau trămit în Moesia, ca s'î
ucidă, cădu totuș în prepus de ucidere mișelăscă, fu
prins și constrins prin tortură a mărturisi complot-
tul întreg.

Vedënd *Decebal*, că nu-î succese intențiunea sa
barbară, caută a-se asigura de persóna lui *Longin*,
carele era comandantele unei legiuni și i-a fost un
contrariu înfricoșat în rebelul trecut. El 'l invită
pre densusl sub pretext, că acuma ar avea intenți-
nea seriósă, a tracta despre o înțelegere pentru pace,
'l puse înse îndată în fere și-l întrebă în laghêrul seu
în fața întregului popor despre planul de rebel alui
Traian. După-ce înse nobilul Roman nu era de în-
duplecat la trădare, ordonă Decebal delăturarea fe-
relor și'l ținea pre lângă sine sub pază liberă. Tot-
odată trâmise un sol la imperatul și-'i promitea es-
tradarea lui *Longin* pre lângă condițiunea, că se i-se
restitue teritoriul întreg până la Istru (Dunăre) și
s'î despăgubescă pentru spesele avute cu acest res-
bel. Pre lângă tótă marea sa dorință, de a scăpa
pre amicul său, totuși lui Traian îi era imposibil,
a implini o pretensiune, care ar fi făcut nefolositor
sângele vërsat în rebelul dintâin, și astfel îi dete
solului un respuns general, care lăsă pre Decebal
nehotărît, și'l împedecă a păși la vreo faptă extremă.
El trăgână cauza mai departe fiind în dubietate, pe
care cale se pășescă. *Longin* înse să resolvă după
vechiul us român, a scăpa pe Traian prin o mörte
benevolă din impasul penibil, în care se afla prin
captivitatea lui. Prin ajutorul unui libertin îi succese
a-și procura otravă; apoi îi scrie imperatului, unde
'l conjură, al urmări pre Decebal fără cruțare, până
când el se silesce făta de acésta, ai depărta ori ce
suspițiune prin asigurarea, că se va nisui, al îm-
păca cu Traian. Acéstă seducere avu rezultatul do-
rit, încât paza lui *Longin* nu se mai aspri, eră ace-
stua îi succese, a espeda epistóla prin libertinul scă-
pat la împêratul, și a-se otrăvi tot în aceaș nópte.

Decebal pretinse acum estradarea libertinului,
și promitea în schimb estradarea cadavrului lui *Lon-
gin* împreună cu 10 captivi, trâmise totdeodată și pe
un centurion, prins mai nainte împreună cu *Longin*,
la imperatul, spre a mijloci acésta afacere. Tra-
ian însă, carele acuma auđise tóte pățeniile neferi-
citurii *Longin*, reținu atât pe libertin, cât și pe cen-
turion, pentru că prefera conservarea vieții unui sol-
dat înmormântării unui cadavru.

B. Puntea traiană preste Dunăre.

Mai nainte nu era nici o dubietate despre lo-
cul unde era situată acésta punte renumită, ci se
susținea unanim, că ea ar fi esistat din jos de Ru-
șava, lângă Severin și Fetislan, din sus de Cerneț.
Acolo, aprópe de Cladova și Severin se vëd urmele
ba chiar și pilastrii unei punți în albia fluviului,

carele aicea are o lățime de abea 1000 pași. Aceste
fragmente forméză 2 pilastrii mari, fie-care are 3
stângeni lățime și care se rëdică aprópe de ripele
apei, cu remășițele a duor cetăți, situate pentru scu-
tirea punteii la amëndouë capetele ale ei. Conte
Marsigli, carele susține a fi cercetat acele ruine, a
afiat depărtarea dela un pilastru până la celalalt cu
17 $\frac{1}{2}$ stângeni și socotese în proporțiune cu lățim-
ea Dunării în acel loc 23 pilastru, ér lungimea
întregă a punteii cu 443 stângeni. Însé zidurile aces-
tor pilastrii sânt făcute din pétră brută și căptușite
cu cărămiđi, ér ceialaltii 22 pilastru, cât și întréga
partea de sus a punteii era edificată probabil din con-
strucțiune de lemn de gorun, ceeace nu consună cu
descrierea lui Dio despre acésta punte. Apoi dela
locul acesta în lăuntru țerei se vëd numai puține
urme, seu mai nici de cum, a unei căi militare ro-
mane, care totuș, dacă ar fi fost o cale împörtantă,
ar fi trebuit să se conserveze tot atât de bine, ca
și remășițele punteii însuși.

Să arată însé cincî ore din sus de Cielei, unde
se varsă Oltul în Dunăre, — remășițele cetăților ro-
mane Romula și Castra nova (? P. Br.) situate cea
dintâiu pe malul sting, cea din urmă pe malul drept
al Dunărei; amëndouă cetățile au servit probabil ca
capî de punte pentru apërarea unui pod princi-
pal, dela care se vëd tot atât de colosale rëmășițe,
ca și cele dela Severin, adecă pilastrii grandioși, cari
véra, când starea apelor se află în scădere, ese la
ivélă din afunđimea lor. Aci mai adaugem, că la
Cielei și pe malul drept al Dunării se vëd încolea
începuturile unei căi române încă bineconservate,
care duce spre méđa nópte pe la Antina, Brancovan
spre Turnul roșu cătră Sibiu, și se numesce încă
până astăđi de poporul român „*calea lui Traian*.”
O astfel de cale nu a esistat sus la Severin și Cerna
și totuș numai un drum solid și durabil ar fi fost
potrivit cu puntea colosală, care ni-o descrie Dio.
Tot atât de puțin se potrivește malul Dunării dela
Severin cu mărimea punteii dacice, precând lățimea
acestui fluvii maestatic la Cielei ar corespunde unei
astfel de punte fórte bine. Slab se pare mai departe
dovada pentru esistinta punteii lângă Severin, ea ar
fi fost în contra planului de rebel alui Traian, a
trece Dunărea la Celei din cauza, că depărtarea dela
Gradisca, unde era aședată prima punte pe luntre,
până la Cielei ar fi fost prea mare pentru opera-
țiunea comună a două armate române. Slab pe de
o parte, pentru că conchidënd după împrejurări, scopul
lui Traian a fost într'adevér, a ataca pe inimizii din
douë lături opuse, astfel ca armatele plecând din
douë puncte, se opereze cătră un punct concentric;
slab d'altă parte, pentru ca și în cas, decă puntea
ar fi fost lângă Severin, armatele totuș ar fi fost
împedecate prin riul Cerna și munții înalți, a opera
în mod concentric.

Inscripțiunea: „PROVIDENTIA. AUGUSTI.
VERE. PONTIFICIS. VIRTUS ROMANA. QUID.

NON. DOMAT! ECCE. SUB. JUGUM. RAPITUR. DANUBIUS." care s'ar fi aflat pe o marmură la un pilastru al punții lângă Severin, nu dovedește nimica, pentrucă nici unul dintre raportori nu au văzut'o.

E adevărat, că Constantin Porphyrogenitus arată îndepărtarea puntei cu trei zile de călătoria dela Belgrad, și s'ar potrivi mai bine cu pozițiunea ei lângă Severin, decât lângă Cielei; înse cât de nehotărîtă este acăsta împărțășire, care tot atât de bine s'ar potrivi *pro* cât și *contra* situațiunei a puntei lângă Cielei, deoarece o călătorie încât-va mai forțată pe uscat dela Belgrad până la Cielei încă nu ar dura mai mult de trei zile cu atât mai puțin pe naie.

Să citéză încă și Procopiu ca dovadă pentru puntea lângă Severin, carele amintesc despre zidurile danubiane ale lui Iustinian; dar acest scrietor e prea confus, decât ca să pótă servi de dovadă, căci dēnsul nici nu scie a deosebi cele două punți luntrece, de cea de pétră, strămutând puntea de pétră la Gradisca, unde era cea de lemn.

Dio Cassius admiră zidirea de minune a puntei de pétră, și o numesc creațiunea cea mai mare alui Traian. Ea avea după mărturisirea lui două-zeci de pilastri de pétră cioplită în quadrat, fie-care pilastru exclusive de fundament una sută cinci-zeci de picioré înălțimea, șapte-zeci p. lățimea. Depărtarea unui pilastru de celalalt era de 170 p. și erau împreunate cu 20 de bolte. Lungimea puntei se pare a fi avut după dimensiunile desemnate dela o citadelă până la cealaltă 4770 picioré romane. Cine se nu admire — ȳice Dio — cheltuelile avute cu acăstă zidire? Cine se nu admire arta, cu care a trebuit să se zidescă pilastru într'un fluviu atât de lat, cu apele sale adescori vâlturóse și pe fundul sēu lutos, decât ne cugetăm, că era peste puțină a strămuta cursul apei? Și totuș nu a fost aci lățimea cea mai mare a riului; într'altă parte curge pótă de două, de trei ori mai lat; a fost însă partea cea mai îngustă și totodată cea mai potrivită, încă destul de lată pentru zidirea unei punți. Înse cu cât mai lată au fost albia, din care riul de sus este constrins într'o albiă mai îngustă; cu cât el în jos mai în lățime începe a curge, cu atât mai rapitoare și mai afundă trebuia se fie apa acolo, unde s'a zidit puntea. Geniul cel grandios alui Traian reapare din zidirea acestei punte. Acuma — așa continuă Dio — nu ne mai procură acăsta punte nici un folos (pentru-că nu e mai mult practicabilă) însă pilastru ei stau încă și se par a fi rădicate spre a proba, că nu esistă nimic, ce mintea omenescă nu ar putea să producă. Traian a rădicat acăsta punte, pentru-că în cas, decât ar îngheța Dunărea, să-și pótă retrage armata sa cu atât mai ușor; Hadrian a dērimat partea de sus a puntei, ca se nu trecă barbarii cu atât mai ușor în Mesia în cas, decât cum-va li-a succes suprinderea garnisónei din citadele.

Precum ca descrierea lui Dio este adevărată, se vede nu numai din cele două bolte de punte, sculptate pe columna lui Traian, ci și din monetele antice cu inscripțiunea: DANVVIVS. și PONS. TRAIANI. DANVVIVS.

O inscripțiune ne dovedește, ca Traian a fost ordonat chiar denumirea unui prefect pentru malurile Dunării, și a unui curator pentru punte. Maestrul și conducătorul zidirei a fost Apollodor din Damasc, carele se ȳice, că ar fi lăsat după mórtea sa o descriere a puntei, dar care durere, nu a ajuns până la noi!

Sciutori și monete mai amintesc încă și de Constantin cel mare, că ar fi făcut o punte peste Dunăre, pe când Gothii după cucerirea Daciei voiau să între în Moesia. Puntea acăsta însă era făcută de lemn, și așadară nu au putut se fie cea descrișă de Dio.

Mai o ipotesă se baséză pe o legendă lătită între Romani, în urma căreia imperatul Sever ar fi zidit un oraș și un castel lângă Severin, cari apoi au căpătat numele după dīnsul. Dar și decă presupunerea acăsta n'ar fi basată pe asemnarea numelui, și acăstă legendă ar și fi istorică, totuși nu pótă se fie nici unul dintre Severi ziditorul puntei, a căror viétă încă este descrișă de Dio Cassius, pentru-că acăsta nu amintescă nicăiri de vre-o punte, zidită de dēnsii; ci va fi fost Flaviu Sever, carele înălțat de Galeriu ca Cesare a comandat o armată încontra Goților, Sarmatilor și Iasigilor și a murit la a. 307; așadară acesta ar fi trebuit să zidescă acăstă punte cu fortificațiunile ei, preste care apoi au trecut Constantin în contra acelor popóră, căruia i-se scrie onórea acestei zidiri. Astfel s'ar putea aduce legenda aceea în concordanță cu figura lui Constantin pe monetele antice cu bolta unei punte pe lătura reversă și s'ar împăca cēta nefructiferă despre punțile dela Severin și dela Cielei.

(Va urma).

Varietăți.

Preasânția Sa Domnul Episcop diecesan Nicolae Popea avēnd a călători la Budapesta spre a participa la ședințele reprezentanței fundațiunei „Gozsdu“, apoi la Sibii spre a participa la ședințele Consistoriului metropolitan și pentru de a lua măsurile necesarii pentru definitivă strămutare la Caransebeș, a plecat Lună în 24 Iulie v. dimineța cu trenul accelerat din Caransebeș concrețēnd conducerea diecesei pe timpul absentărei Preasânției Sale Preacuvioșiei Sale Părintelui protosinzel Filaret Musta.

Notariatul Sărăzani respective comunele acestui notariat, apoi din notariatul *Costeiului mare* comunele Silha și Gruin aparțin din 1 August la protopretura Lugoșului.

Visitațiune. Tribunalul regesc, precum și județul cercual din Caransebeș au fost supuse în zilele trecute unei visitațiuni aspre din partea esmisului Ministeriului de jus-

tiță Géza Bernáth, jude la tabla regescă din Budapesta, însoțit fiind de adjunctul de concept Dr. Béla Tarkady. Să-dice, că judele cercual Nicolae Szentmiklóssy este îndrumat ași cere pensionarea și este deja în faptă înlocuit prin subjudele Iosif Steiner, érá subjudele prin notariul de tribunal Nicolau Antal.

Sântire de scóla. Din Clopodia ni se scrie, că casa de scóla gr. or. rēdicată de nou în acea comună prin stăruințele preotului Ioan Alexandrescu s'a sântit în 23 Iulie a. c.

Sântirea Flamurei reuniunii române de cântări din Ciacova se va efeptui la 15/27 August a. c., cu următorii program; Lună în 14/26. August 1. Între órele 5—6 p. m. întimpinarea și încuarterarea corului dela Chiseten decătră comitetul local festiv. 2. La 6 óre dimineața întimpinarea dlui A. Diacon nașul flamurei, precum și a corului dela Jezvini la gară în Jebel. 3. La 9 $\frac{1}{2}$ óre antem. asistarea în corpore la serviciul divin, cu care ocaziune va cânta corul micst dela Chiseten. 4. La 10 $\frac{1}{2}$ óre invitarea dnei Adelaida Miulescu și a dlui Adrian Diacon nașii flamurei, ér la 11 óre a. m. sântirea flamurei în piață, unde se va improvisa o capelă festivă. 5. La 3 óre p. m. se va deschide „ruga“ în grădina hotelului „Național.“ 6. La 8 óre séra va urma concertul aranjat de corul micst din Chiseten, de corul vocal din Jezvini și de cel din Ciacova; precum și piesa teatrală jocală de Iezvini. Mercuri în 16/28. August 7. Petrecerea óspetilor la gara din Jebel. Spre orientare: secțiunea comitetului aranjatoriu va purta la umér pantlica vênătă, ér cea de încuarterare roșie. Prețul de intrare: de familie 1 fl. 60 cr., de persónă 80 cr. Pentru comitetul festiv; *I. Vuia*, preside. *I. Uzon*, diriginte. *N. Uzon*, notariu. *V. Diminescu*, casariu. *Programul concertului*, carele se va ținea în sala hotelului „național.“ 1. „*Discurs festiv*“ de invēțătorii Iuliu Vuia. 2. *Flechtenmacher* „Serenadă“ quartet esecutat de corul dela Chiseten, sub dirigința on. domn Lucian Șepețan. 3. „*Pământ vestii*“ quartet esecutat de corul dela Iezvin, sub dirigința dlui Ioan Mateica. 4. *J. Czegka* „Gemu'tam secolii“ quartet esecutat de corul vocal din Ciacova sub dirigința dlui Ioan Uzon. 5. *V. Alecsandrii* „cinel-cinel“, act teatral jocal de membrii corului din Iezvin. 6. *Genée* „Salată italiană“ quartet esecutat de corul vocal din Chiseten. 7. *Adam* „Junimea Parisană“ quartet esecutat de corul vocal din Iezvin. 8. *I. Vidu* „Din ședetőre“ potpourriu poporal esecutat de corul vocal din Ciacova. 9. *N. Popovici* „Hora Dobrugei“ cor micst esecutat de corul din Chiseten. După concert va urma joc. Între pause 11 coriști din Iezvin vor juca „călușeriul și bătuta“ în costum național.

Jupuială. O neplăcere i-s'a întemplat Altetei Sale Archiducelui Albrecht în Alba-Iulia, spune „Kolozvár“. Hotelierul i-a prezentat o socotélă de 1800 fl., pe când ea nu făcea mai mult ca 800 fl. Archiducele puse pe adjuantul său se predea suma întregă primariului din Alba-Iulia cu rugarea, ca se esameneze fie-care punct din socotélă și hotelierului săi plătescă suma ce i-se cuvine, ér restul să'l împartă între sērăcii din Alba-Iulia. Hotelul se numesc „Hungaria“, ér hotelierul „Weiss“, precum spune „Herm. Ztg.“, — vr'un patriot de cei noi.

Drepturile omului. În 4 August nou a. c. s'au implinit o sută de ani, decând reprezentanții poporului francez, constituiți în adunare națională, au proclamat sēr-bătorește întâia dată *drepturile omului*. Să potrivesc de minune la această epochă cuvintele marelui nostru poet V. Alecsandri:

Latina gintă e regiună
Între ale lunei ginte mari;
Ea pörtă în frunte o stea divină
Lucind prin timpii seculari,
Menirea ei tot înainte
Măreț îndreptă pașii sei,
Ea merge în capul altor ginte
Vărsând lumină în urma ei,

deórece națiunea francesă, decretând în 17 articli de lege în 4 August 1789 drepturile firești, neprescriptibile și nealinabile ale omului a pus fundamentul cel mai puternic libertății ómenilor, siguranței proprietății precum și scutirei contra apăsărilor. Și aceste eterne principii au aflat intrare pe întreg rotogolul pământului. O cât de simplu dar totdeodată sublim se descriu aceste drepturi! „Ómenii se nasc liberi și sânt și rămân egali în drepturi. Distincțiunile sociale pot fi basate numai pe utilitatea comună. — Fie-care întrunire politică are de scop final conservarea drepturilor firești și neprescriptibile ale omului. Drepturile acestea sânt: *libertatea, proprietatea și siguranța contra apăsărei*. — Originea orii și cărei suveranități este națiunea. Nici o națiune nici un individ nu póte eserecia o putere, ce nu se derivă espres dela națiune. — Libertatea stă în aceia, că este permis a face tot, ce nu strică altuia. — Legea are numai dreptul, de a opri fapte, ce sânt stricăcióse societății. Tóte acelea, ce nu sânt oprite prin lege, n'au de a fi impedeate, și nimenca nu póte fi constréns la ceva, ce legea nu prescrie. — Legea este espresiunea voinței generale. Toți cetățenii au dreptul a conlucra séu în persónă séu prin reprezentați la crearea legilor. Legile, fie ele scutitóre séu pedepsitóre, au se fie pentru toți egale și fiindcă toți cetățenii în fața legii sânt egali, așa ei sânt a se admite egal la demnități, poziții și funcțiuni publice fără altă diferință, decât aceia a virtuților și talentelor lor și așa măi departe, — adevăruri eterne dar des date uitărei de ceice ajung din timp în timp la putere.

Doliu indoit. Procurorul pelângă tribunalul regesc din Caransebeș dl *Alecsie Gozdsu* a îndurat o ireparabilă duplă perdere. În 2 August n. a rēpausat în *Ercsi* iubitul său tată *George Gozdsu*, provisor pensionat al Baronului de odinióră *Sina*, érá în ziua următóre în 3 August n. a încetat din viétă în *Chichinda mare* unica sa fetiță *Maria Gozdsu*. Ne asociem și noi la doliul familiei dlui procuror, rugând pe Dzeu, ca sufletele celor trecuți la viéta eternă se-le așeze cu dreptii.

Necrolog. Comandatul corpului de armată din Boemia, generalul de artilerie, *Baronul Iosif Philippovich* a încetat din viétă în Praga la 6 August nou. Rēposatul trecea de unul dintre cei măi talentați și harnici generali ai armatei. El a fost comandantele suprem al armatei, ce a ocupat Bosnia în anul 1878. De interes pentru noi este

a ne aduce aminte, că acum răposatul general Philippovich a funcționat ca comisariu imperial la memorabilul Congres național bisericesc sârbesc din anul 1864 în Carlovăț, la care participând și deputații Românilor ortodocși din Ungaria apoi fericitul Archiepiscop și Metropolit Andreiu Baron Șaguna s'au inițiat lucrările premergătoare despărțirii ierarhice a Românilor de Sârbi, și în Domnul fericitul Archiepiscop și Metropolit susnumit la ocaziuni totdeauna să exprima cu recunoștință despre imparțialitatea și simțul de dreptate și ecuitate manifestate în aceste pertractări precum și în raportele subțernute Curții imperiale decătră comisariul imperial generalul Philippovich. El s'a născut în anul 1818 în *Gospici* în Croația și tatăl său a fost oficer în granița croată. Baronului Iosif Philippovich i-s'a încredințat adese ori diferite misiuni nu numai militare ci și politice confidentiale și el se număra între cei mai văduți și iubiți generali ai Curței, deși el ocuparea Bosniei, sedus prin raporte neesacte ale diplomaților și altor agenți, o a fost pus la cale prin puteri insuficiente și deși el nu era amic al dualismului monarhiei, înființat în anul 1867. Armata perde în răposatul pe unul dintre cei mai buni și probați conducători ai ei, pe un general, al cărui nume rămâne înscris pentru totdeauna în istoria mai nouă a monarhiei noastre. Fie-î țărina ușoră. —

Casuri de morțe. *George Tătuca*, paroch în *Iablanița*, în etate de 73 de ani, preoțind 49 de ani în numita comună a răposat în Domnul Sâmbătă în 22 Iulie v. și a fost înmormântat cu onorurile cuvenite unui preot binemeritat Duminecă în 23 Iulie v. — *Petru Tutunariu*, învățătoriu la școala noastră confesională din *Maciava*, a răposat la sócra sa în Caransebeș în 34 Iulie v. după un morb scurt. — *Dumitru Axente*, student în medicină la Universitatea din Viena, stipendist al societății Transilvania, a încetat din viață în *Gleichenberg* în 31. Iulie st. n. a. c. — Fie-le țărina ușoră și memoria binecuvântată.

Convocare.

Adunarea despărțământului Caransebeș al reuniunii învățătorilor, convocată în anul trecut, neputându-se ținea din lipsa participării membrilor — prin acesta subscrisul convoc de nou adunarea acestui despărțământului pe ziua de joi în 3.15 August a. e. în localul institutului pedagogic diecesan din loc pe 9 órc dimineța.

Programul adunării rămâne tot cel publicat în Nr. 41 al „fóiei diecesane“ din anul trecut.

Iuon Ionașiu,

președintele desp. Caransebeș.

Provocare.

Următoarele comune bis, care până acuma n'au solvit abonamentul la „Fóia diecesană“ atât pe anii trecuți, cât și pe anul curent sunt poțite a trimite cât mai curând suma restantă însemnată mai jos la administrațiunea acestei fóii și anume:

Pe anii 1886, 1887, 1888 și 1889 à 5 fl. = 20 fl. comuna: Buchini, Brebul, Banloc, Brănești, Bimiș, Berzasca, Bogaltin, Cireșa, Cebza, Clopodia, Cheveresu-mare, Cadar,

Cuptóre (pttratul Mehadia), Cărbunari, Ciuchiciu, Dezești, Dălinești, Drinova, Dragsina, Duleu, Dubosu, Făget, Forasesti, Forotic, Folea, Furdia, German, Globureu, Greovaț, Jidovini, Jupanesci, Macoviste, Margina, Maidan, Mehadia, Mircovaț, Moniom, Mutnicul-mare (școala), Naidaș, Ohababistra, Oloșag, Povergina, Retisor, Recita-rom., Sgribești, Sichevița, Șopotul-vechiu, Stamura-rom., Surducul-mare, Tapia, Valeapaii, Valișóra, Verciorova, Vlaicoveț, Zolt.

Pe anul 1886 sem. II. 1887, 1888 și 1889 17 fl. 50 cr. comuna: Percosova, Sinersig.

Pe anii 1887, 1888 și 1889 à 5 fl. = 15 fl. comuna: Armeniș, Bujor, Bozovici, Bolvașnița, Boldur, Bichigî, Biserica-albă, Cliciava, Crivina (Făget), Curtea, Cornea, Ciuchiciu (școala), Dalcî, Dragomirești, Ghêrbovet, Gornia-Iubcova, Harmadia, Iabuca (pprbl Vêrșet), Jersig, Jitini, Iadia, Lăpușnic, Straja, Marga, Macedonia, Oravița-rom., Petrosa, Pervova, Pecenișca, Poganești, Putna, Rusova-veche, Ruginos, Sasca-rom., Sadova-nouă, Sacoșul turcesc, Sêlbăgel, Sintesci, Sêrbova, Socolari, Sredîștea-mică, Surducul-mic (școala), Tolvadia, Toplet, Unip, Valea-mare, Văliug, Voislova, Vranii, Vraniuț, Zervești, Zorlențul-mare.

Pe anul 1887 sem. II. 1888 și 1889 12 fl. 50 cr. comuna: Iertof, Omor, Vărădia.

Pe anii 1888 și 1889 à 5 fl. = 10 fl. comuna: Agadicu, Apadia, Brézova, Botinesti, Bucovet, Berliște, Borloveni-noi, Barbosu (școala), Boeș-rom. (școala), Crivina (pprbl Lugos), Cârpa, Crêcima, Coștei (pprbl Vêrșet), Căpêt, Cerova, Călnic, Căvâran, Ciciova-rom., Cacova, Cârnecca, Cornereva, Comoriște, Făget (oficiul pppsc), Giulvez, Gertenis, Gaiul-mic, Hezeriș, Hodoș, Iaz, Iam, Jupanî, Juresci, Lăpușnicel, Lighet, Mêrul, Moravița, Marcovet, Mercina (oficiul pppsc), Orșova, Oravița-mont., Petroman, Răcășdia, Răchitova, Romănești, Rusca, Rugi, Sacoșul-ung., Soceni, Șdióra Teregova, Temeresci, Têrnova, Ticfaniu-mic, Tincova, Uzdin, Valeadeni, Vasiova, Vermeș, Visag, Vucova.

Pe anul 1888 sem. II. și 1889 à 5 fl. = 7 fl. 50 cr. comuna: Petrovoselo.

Pe anul 1889 5 fl. comuna: Alibunar, Bătesci, Bănia, Boeș-rom., Buceșnița, Borlova, Birda, Bazești, Buziaș, Berini, Bogodiuți, Borloveni-vechi, Birna (școala), Criciova, Ciuta, Cerna, Cubiu, Coronini, Ciclova-mont., Calina, Coșava, Dalboșet, Denta, Doelin, Doman, Domașnea, Dognecea, Dubova, Ezeriș, Feneș, Ferendia, Foeni, Furlug, Fizeș (școala), Gavoșdia, Glimboca, Gladua-rom., Grebenat, Hittiaș, Honoriș, Jamul-mic, Iablanița, Jebel, Hova, Jupa, Jupanec, Jurjova, Luncavița, Luncani, Logojel, Logoj (oficiul pppsc), Maciova, Mercina, Mehadica, Moceris, Mutnicul-mare, Nicolini (Panciova), Nicoliti (Biserica-albă), Obreja, Ohabamutnic, Ofcea, Ogradena, Opatița, Petroșnița, Partoș, Pătaș, Petnic, Petrilova, Potoc, Pojana, Prilipet, Prisaca, Prigor, Racovița, Ramna, Remetea-Poganiici, Recita-mont., Ruseberg, Rueni-Turnu, Rusova-nouă, Sarazani, Sacoșul-ung., Satunou, Saenl, Sculea, Seceni, Seleus, Sêcaș, Șipet, Slatina (Biserica-albă), Silagi, Scăiuș, Șopotul-nou, Șoșdia, Soleița, Silha, Susani, St. Ianaș, Tincova, Togir, Tomești, Uliuc, Valeaboului, Var, Verendin, Voiteg și Zagujeni.

Pe anul 1889 sem. II. 2 fl. 50 cr. comuna: Boeș-mont., Fizeș, Globucraiova, Herendesti și Satu-mic.

Rugăm cu totdeauna pe *onorata preoțime și onoratele comitete parochiale* ale comunelor restante se binevoescă a lua în considerațiune, că spelele tipăririi acestei fóii, care are a împlini o lacună adenc simțită în viața noastră bisericească și școlară, sunt considerabile și ca acelea trebuc să le solvim odată tipografiei. Deci repetim rugarea pentru deportare restanțelor după putință cât mai curând.

Administrația fóiei diecesane.

Concurs.

În conformitate cu ordinațiunea Venerab. Consistoriū diecesan din 28 Februarie a. c. Nr. 156 B. se escrie concurs pentru întregirea definitivă a postului de preot în parochia de clasa a III-a din comuna *Verciorova* protopresbiteratul Caransebeșului cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Dotățiunea :

1. Sesiunea parochială de 33 de jugere cu venit anual de 150 fl.
2. Birul preotesc dela 220 case, câte 50 de cr. dela fie-care număr 120 fl.
3. Competințele stolare pentru funcțiunile prescise și libere etc., dela botezurī, logodne, cununii și înmormântări, se plătesc după norma stolară staverită de sinodul eparchial din anul 1880 sub Nr. 130 protoc. și anume: dela credincioșii de clasa I, cariī plătesc dare directă de stat dela 8 fl. în sus; dela cei de clasa a II-a cariī plătesc dare directe dela 4 fl. în sus și dela cei de clasa a III-a cariī plătesc dare directă până la 4 fl. Aceste competințe socotite în calcul de mijloc fac la un an 105 fl.
4. Alte venite accidentale sigure 30 fl.
5. Cuartir natural corespundătorii.

Doritorii de a ocupa acest post sūnt poftiți ași trimitte recursele lor instruate conform stat. org. a regulamentului pentru parochii și a regulamentelor esistente, adresate comitetului parochial la P. On. domn protopresbiter al Caransebeșului până la termenul indigitat.

Dela recurenți se mai cere, ca cu scirea protopresbiterului nostru se se prezenteze în vre-o Duminecă s'au s'erbătore în biserică spre a-și arăta desteritatea în cele bisericesci.

Verciorova, din ședința comitetului parochial ținută în 3 Mai 1889.

[30] 1—3

Comitetul parochial.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

Concurs.

Conform inaltei ordinațiunii a Venerabilului Consistoriu diecesan din 10 Iulie a. c. Nr. 498 B. se escrie concurs pentru întregirea postului de capelan pe lângă neputinciosul paroch Eremia Popoviciū din *Romānesci* cu filia *Goizesci* cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post de capelan sūnt: jumătate din tôte venitele parochiei de clasa a III-a din *Romānesci* cu filia *Goizesci* (sesiunea bir. și stola usitată.)

Ceice doresc a reflecta la acest post de capelan sūnt poftiți a-și subșterne recursele lor instruate conform statutului organic și a regulamentului pentru parochii până la termenul deschis, fiind adresate comitetului parochial prin prea on. oficiu protopresbiteral în Făget.

Concurenții sūnt invitați a-se presenta în vre-o Duminecă s'eu s'erbătore în sânta biserică spre a-și arăta

desteritatea în cântare și predică după ce sau insinuat mai nainte la protopresbiterul concerninte.

Romānesci, din ședința comitetului parochial ținută la 26 Mai 1889.

[31] 1—3

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: *Sebastian Olariu*, m. p. protopresbiter tractual.

Concurs.

Pentru ocuparea postului învățătoresc la școala confesională gr. or. română din *Dragșina* protopresbiteratul *Jebelului* se escrie concurs până la 20 August a. c. st. v.

Emolumentele împreunate cu acest post sūnt :

1. În bani gata 150 fl. 51 cr. v. a.
  2. 20 meți de grâu și 10 meți de cucuruz.
  3. 5 jugere de pământ arătoriu.
  4. Pentru lemne 24 fl. din care are a se încălzi și școala.
  5. Cortel liber cu un juger de grădină intravilană.
- Doritorii de a ocupa acest post au a-și trimitte recursele provădute cu documintele prescise la oficiul protopresbiteral al *Jebelului* până la termenul sus indicat.
- În fine învățătorii ales va fi îndatorat a purta socotelele bisericesci și ale cultului precum și alte agende școlare, cătră acesta recurenții sūnt poftiți a se presenta în vre-o Duminecă s'eu s'erbătore în s. biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic.

Dragșina, în 9 Iulie 1889.

[26] 3—3

Comitetul parochial.

În conțelegere cu protopresbiterul districtual.

Concurs.

În urmarea ordinațiunii Venerab. Cosistoriū diecesan din 113 Martie a. c. Nr. 98 Șc. se escrie concurs pentru ocuparea postului de învățătoriu la școala confesională gr. or. română din *Apadia* protopresbiteratul Caransebeșului cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „FŌia diecesană.“

Emolumentele împreunate cu acest post sūnt :

1. Salariul în bani 103 fl. v. a.
2. Douăzeci-și-cinci meți cucuruz în bŃbe.
3. Două jugere de pământ arătoriu.
4. Opt orgii lemne, din care este a se încălzi și școala.
5. Cincideci-și-șese klgr. slănină prețuită în bani 40 fl v. a.
6. Treideci-și-trei klgr. sare prețuită în bani 3 fl. 30 cr.
7. Dece fontii de lumină prețuite în bani 4 fl.
8. Pentru conferințele învățătoresci 10 fl.
9. Paușal pentru scripturiscă 5 fl.

Cei-ce doresc a ocupa acest post sūnt poftiți a trimitte recursele lor adresate comitetului parochial și instruate conform stat. organ. și a regulamentelor esistente în vigŃre la P. On. Domn protopresbiter tractual în Caransebeș până la termenul indigitat.

Apadia, din ședința comitetului parochial ținută în 30 Aprilie 1889.

[28] 3—3

Comitetul parochial.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

Concurs.

Pentru ocuparea postului învățătoresc la școala profesională gr. or. română din *Pogănesci*, protopresbiteratul *Făgetului*, comitatul *Caras-Severin*, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. În bani gata 200 fl.
2. 9 hectolitre grâu și 9 hectolitre cucuruz în natură.
3. Pentru scripturistică 3 fl.
4. Pentru conferințe 6 fl.
5. Pentru curățitul și încălzitul școlii 6 fl.
6. Dela înmormântări, unde va fi poftit 20 cr.
7. Locuința liberă în edificiul școlii cu $\frac{1}{2}$ juger de grădină și un juger estravilan.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și trimite recursurile provădute cu documentele prescrise și adresate comitetului parochial din *Pogănesci* la oficiul protopresbiteral gr. or. român al *Făgetului* până la termenul deschis.

Recurenții sunt poftiți a se presenta în vre-o *Duminecă* sau *sărbătoare* spre a-și arăta dexteritatea în cântare și tipic.

Pogănesci, în 29 Iunie 1889.

[29] 3—3

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: *Sebastian Olariu* protopresbiter tractual.

Concurs.

Pentru îndeplinirea postului de învățătoriu la școala com. din *Șopotul vechiu*, cu limba de propunere „română și magiară” se escrie concurs. Cu acest post sunt legate următoarele emoluminte:

1. Salariul 300 fl.
2. Lemne de încălzit 12 metri cubici.
3. Locuință curată cu grădină de bucătărie.

Recursurile pentru acest post timbrate și instruite în înțelesul legii și compuse în limba magiară sunt a se adresa înaltului Ministeriu r. u. de culte și instrucțiune și de a se subșterne comitetului administrativ al comitatului *Caras-Severin* în *Lugoș* până la 20 August nou. a. c. Învățătoriu are a prevedea și postul de cantor la biserica gr. or. română din loc.

Șopotul vechiu, în 17 Iulie 1889.

[27] 3—3

Pavel Popovici,
notarin.

Petru Zunia,
primariu.

Concurs.

Pentru întregirea postului învățătoresc la școala profesională gr. or. română din comuna *Cerna* protopresbiteratul *Jebelului* se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „*Foia diecesană*”.

Emolumentele sunt:

1. În bani gata 80 fl. v. a.
2. Pentru conferință 10 fl.
3. Pentru scripturistică 12 fl.
4. 50 chile de elisă.
5. 50 chile de sare.
6. 10 chile lumină.

7. 36 metri de lemne, din care are a se încălzi și școala.

8. 16 Htl. de grâu și 16 Htl. de cucuruz.

8. $4\frac{1}{2}$ jugere pământ arătoriu.

10. Cortel liber cu grădină pentru legumi.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și trimite recursurile provădute cu documentele prescrise oficiului protopresbiteral în *Jebel* până la termenul anumit, având a se presenta în vre-o *Duminecă* sau *sărbătoare* în s. biserică pentru de a-și arăta dexteritatea în cântare și tipic.

Cerna, în 1 Iulie 1889.

[25] 3—3

Comitetul parochial.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual

Cel mai puternic mijloc contra
tuturor insectelor

recunoscut protutindinea se poate cumpăra veritabil
numai în sticle originale provădute cu inscripția
Zacherlin

J. Zacherl,

precum arată figurile tipărite aci.

Deci fiecare se se ferese a
cumpăra acest praf în

pachete de hârtie

pentru vre-o căl-va crucerl
căci acestea sunt falsific-te
Asemenea se se ferese a
cumpăra de infamele imitațiuni
ale „sticlelor veritabile
Zacherline”.

Sticla deși ori-și-care vândătoriu,
impachetată, care ține la un bun renume, despachetată,
nu dă mână de ajutoriu la falsificări și seduceri.

Se poate procura în materie adevărată în

Caransebeș: la firmele: *Eperjesi & Fűszfás* și *H. Rosenfeld*
negutători, apoi la domni: *Alexandru Risticu*
și *Ph. J. Müller* apotecari.

Bocșa germană: la dl *Marcu Weisz*, *Edmund Petz* și
I. Stancovetz apotecari.

Lugoș: la domni: *Német* și *Klein* negutători. *Sigmund*
Bäumel fiul lui *A. Schiessler*, următoriu
lui *M. Thiberger*, *L. Vértés*, apotecari.

Reșița: la dl *Carol de Bagi*, apotecariu.

Depoul central:

[16] 2—2

J. Zacherl, Wien, I. Goldschmiedgasse 2.

